

[Indenrigsministeren]

1. Befolkningen har krav på at blive betjent af et sammenhængende, koordineret system. Det er derfor nødvendigt, at der i sundhedsvæsenet skabes bedre samarbejde mellem kommunernes socialforvaltninger, amtskommunernes sygehuse og de praktiserende læger, så behandlingskæden opleves som et sammenhængende hele.

Samarbejde mellem de sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger er også en afgørende forudsætning for at dæmpe presset på sygehusvæsenets ressourceforbrug.

Også de forebyggende initiativer på sundhedsområdet må tilrettelægges i sammenhæng med det, der foretages på andre områder. Kun derved kan der skabes forståelse for den sammenhæng, der er mellem sygdomsforekomst på den ene side og sociale forhold, levevaner og det omgivende miljø på den anden side.

2. Samordningen i sundhedsvæsenet og det tilgrænsende sociale område er i første række en opgave for kommuner og amtskommuner, der selv lokalt må tage initiativ til en samordnet tilrettelæggelse af sundhedsvæsenets tilbud. Kommuners og amtskommuners forståelse for dette lover godt for det fremtidige arbejde. De centrale myndigheders opgave er at formidle forslag til, hvad der lokalt kan gøres, og overveje, om lovgivningen bør justeres for at fremme udviklingen.

3. Først og fremmest må sundhedsvæsenets tilbud flyttes så tæt på borgernes dagligdag og deres lokale miljø som muligt. Det er bedst for patienterne og også ofte billigere for samfundet, at borgerne længst muligt kan blive i deres hjem. Kommunerne har her en vigtig opgave. Det er regeringens hensigt at gennemføre en finansieringsomlægning for ældreboliger, således at det bliver borgernes behov – og ikke finansieringsreglerne – der bliver afgørende for udbuddet af ældreboliger.

4. Også de psykiatriske patienter skal i højere grad kunne blive i deres egne omgivelser. Det er distriktpsykiatriens hovedidé, at det psykiatriske hospitals personale skal samarbejde om behandlingen med de praktiserende læger, de kommunale hjemmesygeplejersker og socialvæsenets sagsbehandlere.

Mange indlæggelser kan på den måde undgås eller forkortes ved, at distriktpsykiatrien udbygges.

5. I betænkningen om samordning i sundhedsvæsenet er der givet en række anbefalinger og forslag til, hvad kommunerne konkret kan gøre. Betænkningen lægger op til en gradvis omstilling af sundhedsvæsenets ydelser til mindre specialiserede niveauer, i det omfang det er sundhedsfagligt forsvarligt ud fra en målsætning om, at sundhedsvæsenets tilbud må lægges så tæt som muligt på borgernes dagligdag og lokale miljø. Dette gælder eksempelvis forslagene om udvidelse af kommunernes hjemmeplejeordninger, udlægning af skadebehandling til praksis, løsning af psykiatriske behandlingsopgaver lokalt og uden indlæggelse samt øget anvendelse af ambulante speciallægebetjening. Betænkningen stiller ligeledes en række konkrete forslag til, hvordan kommunikationen mellem sundhedsvæsenets enkelte dele kan blive bedre, f.eks. ved etablering af et fast samarbejde mellem personale på det enkelte sygehus samt social- og sundhedspersonale og praktiserende læger i kommunerne inden for sygehusets optageområde, bl.a. om indlæggelse og udskrivning af patienter. Ligeledes bør den politiske kontakt mellem det enkelte amtsråd og kommunalbestyrelserne og de praktiserende læger inden for amtskommunen, som er forudsat i sygesikringsloven, anvendes mere målbevidst.

De fleste af forslagene kan umiddelbart tages op i kommuner og amtskommuner. Andre af forslagene kan måske bedre tages op som forsøg. Forsøgene skal først og fremmest finde sted i kommuner og amtskommuner. Herudover har indenrigsministeriet stillet bevillinger til rådighed for udvalgte forsøgsprojekter gennem en særlig forsøgspulje på 15 mill. kr. i 1986. En væsentlig større del af Sygekassernes Helsefonds midler går nu også til forskning og forsøg på sundhedsområdet.

Kommuner, amtskommuner og organisationer er blevet bedt om at oplyse om igangværende og påtænkte omstillingsinitiativer.

Det er glædeligt at konstatere, at der har været en stor interesse for at realisere forslagene i samordningsbetænkningen. De reaktioner, der indtil nu er modtaget, viser, at der allerede er taget en række initiativer i kommuner og amtskommuner. Eksempelvis kan